

UBAIY IBN KA'B

Gläd dig över Kunskapen, Abu Al-Mundhir

Profeten ﷺ frågade Abu Al-Mundhir en dag: "Vilken är den störste versen i den heliga Koranen?" Han svarade: "Allah och Hans Profet vet bäst."

Profeten ﷺ upprepade sedan sin fråga: "Vilken är den störste versen i den heliga Koranen, Abu Al-Mundhir?" Ubaiy svarade slutligen: "Allah! Ingen har rätt att dyrkas utom Han, den Evigt Levande, Han som uppehåller och skyddar allt som existerar." (2:255)

Profetens ansikte lyste av glädje när han klappade Abu Al-Mundhir på ryggen och sade: "Jag gratulerar dig till att ha sådan kunskap och insikt, Abu Al-Mundhir."

Abu Al-Mundhir, som Profeten ﷺ gratulerade för den insikt som Allah hade skänkt honom, är Ubaiy Ibn Ka'b, den store Följeslagaren. Han var en av Ansaar, Al-Madiinah's medborgare som hjälpte och stödde Muhaajuruun. Han tillhörde Al-Khazraj-stammen. Han bevittnade 'Aqabah-eden, slaget vid Badr och resten av de stora händelserna. Han innehade en mycket framstående ställning bland dem som först förband sig till Islam.

Den Trofastes Befälhavare Omar (må Allah vara nöjd med honom) sade: "Ubaiy är muslimernas mästare."

Ubaiy Ibn Ka'b var en av de första muslimska skrivarna som nedtecknade uppenbarelsen som sändes ned till Profeten ﷺ liksom budskap. Han var en pionjär i att lära sig den heliga Koranen utantill, recitera den i en långsam, behaglig ton och förstå dess innehåll. En dag sade den helige Profeten ﷺ till Ubaiy Ibn Ka'b: "Jag befalldes att recitera Koranen för dig." Ubaiy visste att Profeten ﷺ tog sina befallningar från Anden, och han överväldigades därför av en rysning och frågade Profeten ﷺ ivrigt: "Du är mig kärare än min egen mor och far! Snälla berätta för mig: nämnde Anden mig vid namn?" Profeten ﷺ svarade: "Ja, det genljöd ditt eget namn och ditt familjenamn i himmelens och jordens rike."

En muslim som stod så nära Profeten ﷺ måste verkligen ha varit en speciell sådan. Under de år Ubaiy Ibn Ka'b följde Profeten ﷺ försökte han hålla sig nära honom för att stilla sin törst efter Islam från Profetens outtömliga källa. Ubaiy Ibn Ka'b höll fast vid sin förbund i dyrkan, fromhet och uppträdande. Även efter Profetens bortgång var han alltid där för att varna folket mot felaktigt handlande och påminna dem om deras ed, moral och asketism när Profeten levde. Han brukade vända sig till sina följeslagare med dessa imponerande ord: "Vi stod som en man när Profeten levde, men så snart han gick bort spred vi oss i olika riktningar."

Han var ståndaktig i sin hängivenhet till fromheten. Han tillflydde asketism för att undkomma livets förförelse och illusion. Han såg att livet verkligen börjar när det slutar och att oavsett hur länge en man lever i lyx omgiven av nåd och välsignelser, kommer han att sluta tomhänt utom för sina goda och dåliga gärningar. Ubaiy betraktade livet och sade: "Mannens mat är ett gott exempel på vad livet handlar om, ty oavsett hur noga du är att se till att den smakar gott och att dess ingredienser är väl avvägda, se vad den förvandlas till efter att du har smält den."

Varje gång Ubaiy vände sig till folk, var han som en magnet som drog till sig deras uppmärksamhet och intresse. Han fruktade ingen utom Allah och åträdde ingenting av livet. När Islam vann mer länder och inflytande och han såg att muslimer smickrade sina härskare, varnade han och sade: "De är förstörda och kommer att förstöra andra. Jag tycker inte synd om dem, men jag tycker synd om muslimerna som de kommer att förstöra."

Hans extrema fromhet och fruktan för Allah fick honom att gråta varje gång Allah eller Domens Dag nämndes. Den ädla Koranens verser skakade hans hjärta och själ varje gång han reciterade dem eller hörde dem reciteras. En viss vers gjorde honom dock otroligt bedrövad: "Han har

makten att sända straff över er uppifrån eller underifrån era fötter, eller täcka er med förvirring i partistridighet, och låta er smaka varandras våld” (6:65).

Det som Ubaiy mest fruktade var att den islamiska nationen en dag skulle drabbas av oroligheter och våld på sina egna söners händer. Han bad alltid Allah om trygghet och skydd. Han vann det genom Allahs barmhärtighet och nåd och mötte Allah som en sann troende som kände sig fullständigt trygg och belönad.